

בתי המשפט

בשא 000884/02
 בתיק עיקרי:
 ת.א. 566/02
 תאריך 01/05/2002

בית משפט השלום קרית גת

בפני: כבוד סגנית הנשיא, השופטת רחל ברקאי

בעניין: גיל לנדאו
 ע"י ב"כ עוה"ד שלום גולדבלט
המבקש
 נגד

בני חסון
 ע"י ב"כ עוה"ד ישראל אסל
המשיב

החלטה

1. המשיב הגיש תביעת נזיקין לבית משפט זה, לטענתו לדבר פירסום לשון הרע, אותו פרסם המבקש בעיתון ידיעות אחרונות ובאתרי האינטרנט One ו- Sports Ynet.
2. לטענת המבקש יש למחוק את התביעה על הסף, מאחר ובית משפט זה נעדר סמכות מקומית לדון בתובענה, וזאת לאור אי עמידתו בתנאי סעיפים 3(א)(1) ו-3(א)(5) לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד 1984 (להלן: "התקנות").
 - א. סעיף 3(א)(1) לתקנות קובע את הסמכות המקומית על פי מקום מגוריו או עסקו של הנתבע. לטענת המבקש, מאחר והינו מתגורר בעיר הרצליה לבית משפט השלום במחוז תל אביב הסמכות לדון בתובענה.
 - ב. לחילופין, סעיף 3(א)(5) לתקנות קובע את הסמכות המקומית על פי מקום המעשה או המחדל שבשלו תובעים. לטענת המבקש מקום מושבם של אתרי האינטרנט ושל עיתון ידיעות אחרונות הינו במרכז הארץ, העיר תל אביב וסביבותיה ועל כן הסמכות המקומית לדון בתובענה נתונה לבית משפט שלום במחוז המרכז.

בתי המשפט

בית משפט השלום קרית גת

בשא 000884/02
 בתיק עיקרי:
 ת.א. 566/02
 תאריך 01/05/2002

בפני: כבוד סגנית הנשיא, השופטת רחל ברקאי

3. מנגד טען המשיב כי דין הבקשה להדחות משני טעמים:

א. בשל העובדה כי היא אינה נתמכת בתצהיר, בהתאם להוראות תקנה 241 (א) + תקנה 521 לתקנות סדר הדין האזרחי-התשמ"ד – 1984.

ב. בשל העובדה שהפרסומים באתרי האינטרנט הינם כלל עולמיים ולא כלל ארציים כפי שציין ב"כ המבקש וכאלו יכולים להגיע לכל מקום בעולם, על כן מקום מושבם המרכזי אינו קובע היכן מתבצע "המחדל" או "המעשה" כקבוע בסעיף 3(א)(5) לתקנות (להלן: "התקנות"). מה שקובע הוא האם הפרסום הגיע גם למחוז דרום מה שמקים סמכות מקומית לבית המשפט השלום במחוז דרום.

4. לאחר שעיינתי בבקשה ובתגובה, נחה דעתי כי דין הבקשה להידחות וזאת מן הטעמים הבאים:

א. אשר לעצם הפרסום בעיתון – אין מחלוקת כי מרכז עסקיו של עיתון ידיעות אחרונות הינו במרכז הארץ, לא כל שכן הדפסתו ופרסומו. אלא, שעיתון ידיעות אחרונות מופץ ומפורסם בכל רחבי ישראל ואף מחוץ לגבולות ישראל בכל מחוזות הארץ ובין השאר גם לבית ועל כן אין חולק כי קיימת לבית המשפט בקרית-גת סמכות עניינית ומקומית לדון בתביעה מכח האמור בתקנה 3 (א) (5) לתקנות (להלן: "התקנות") שהיא "מקום המעשה או המחדל שבשלו תובעים" (לעניין זה ראה ת.א. 10720/96 תנה קים נ' אייל ארד, בש"א 5997/96).

ב. לגבי הפרסום באינטרנט הדין הישראלי אינו מספק תשובה ברורה לשאלה מהי סמכות השיפוט המקומית של פרסום משמיץ שנעשה באמצעות האינטרנט.

בתי המשפט

בית משפט השלום קרית גת

בשא 000884/02
 בתיק עיקרי:
 ת.א. 566/02
 תאריך 01/05/2002

בפני: כבוד סגנית הנשיא, השופטת רחל ברקאי

למרות זאת, ניתן להשליך על כך שהפרסום באינטרנט כמוהו כפירסום בעיתון. התפוצה באינטרנט מגיעה לכל רחבי הארץ ואף מעבר לגבולות מדינת ישראל והפירסום יכול להגיע לכל משתמש באתרי האינטרנט. לכן, גם אם משרדי אתרי האינטרנט או מרכזי המחשבים המרכזים את מעבר התקשורת ממוקמים במרכז הארץ, הרי שהפירסום באתרים מגיע לכל משתמש בארץ, ובוודאי, בין השאר, גם לתושבי מחוז הדרום. לפיכך, סבורתני כי לבית משפט זה היושב במחוז הדרום הסמכות לדון במקרה של פרסום לשון הרע באינטרנט מכוח תקנה 3(א)(5) לתקנות (להלן: "התקנות") ש"היא מקום המעשה או המחדל שבשלו תובעים".

5. לאור כל האמור לעיל, סבורתני כי דין הבקשה להדחות.

באם מבקש המבקש להעביר את התובענה למחוז המרכז משיקולים אחרים כמפורט בבקשתו, עליו לפנות לנשיא בית המשפט העליון על פי הסמכות הנתונה לו בדין.

לאור כל האמור לעיל דין הבקשה להידחות. המבקשת תישא בהוצאות המשיב בסך כולל של 1,000 ש"ח.

ניתנה היום י"ט באייר, תשס"ב (1 במאי 2002) בהעדר הצדדים.
 המזכירות תמציא העתקים לב"כ הצדדים
 מותר לפרסום מיום 1/5/02

רחל ברקאי, שופטת

סגנית הנשיא